

Titel: Kap. X.

Citation: "Kap. X.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*, s. 38 . Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r06-shoot-chptrd1e3292/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kap. X.

Sagsføreres Rettigheder og Pligter.

§ 105.

Sagsførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangslovene bestemmes, eneberettigede til at udføre Retsager for Andre. En Væmthindigelse til i eget Navn at indtale en Forbring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt“) kan ikke give den, hvem Væmthindigelsen er givet, Ret til selv at møde i Sagen, naar han ikke er en til Møde ved den paaagældende Domstol berettiget Sagsfører.

Indgreb i Sagsførernes Eneret, derunder indbefattet, at Nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagsfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forførelsen er stet gennem Proformarets-Handler, ved hvilke det er givet Udføende af, at Vedkommende optræder som Transport-haver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren skal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilfugte Væderlag for Udførelse af Sager kan ikke søges betalt, samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 106.

Inten Sagsfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retsag.

§ 107.

Sagsførere ere pligtige med Fjeld og Trofast at udføre de dem betroede Forretninger. De ere pligtige at fremme de dem betroede Retsager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De ere pligtige at vise Retten Hensynsfuldhed og Agtelse. De skulle afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af Rettergangslovene.

§ 108.

Skad enten Overenskomst om Vederlag er sluttet i Forvejen eller ikke, maa ingen Sagsfører kræde højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Vistand og Tjeneste, han i saadan Egenstaaelse yder, være sig i Udførelsen af Retssager eller ved Meddelelsen af Raad og Vejledning i andre juridiske Anliggender.

Forøvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den i det Hele eller for en Del tabes, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand, naar dog det Vederlag, som saaledes tilflyder Sagsføreren, ikke i det Hele skønnes at være ubilligt.

§ 109.

Sagsførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forrifter eller igrødt forse sig i deres Virksomhed som Sagsførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

§ 110.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagsfører, ikke er højere end Bøder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forførelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.

Kap. XI.

Ophor af Retten til Sagsførevirksomhed.

§ 111.

Den Sagsfører, som ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, skal ved samme Dom fratages Retten til at udøve Sagsførevirksomhed.